

[Indenrigsministeren.]

give Indberetning til Ministeriet om saadanne midlertidige Laan, idet jeg maa anse det for ønskeligt, at Ministeriet har Lejlighed til at følge Udviklingen af Kommunernes økonomiske Forhold i det hele.

I de Forhandlinger, der fandt Sted i det af Ministeriet i sin Tid nedsatte Udvalg til Forberedelse af Købstadkommunallovens Revision, var der af Købstadforeningens Repræsentanter fremsat Ønske om enkelte Lempelser i de hidtil gældende Bestemmelser om Ministeriets Tilsynsmyndighed. Købstadforeningens Repræsentanter foreslog saaledes, at Indenrigsministerens Samtykke ikke skulde være fornødent til Erhvervelse af fast Ejendom, naar de med Erhvervelsen forbundne Udgifter afholdtes af Kassebeholdningen, og uden at Kommunen stiftede Gæld eller forbrugte af sin Kapitalformue. Ligeledes skulde Indenrigsministerens Samtykke ikke være nødvendigt til Afhændelse af Ejendomme tilhørende Kommunen, naar Salgssummen henlagdes til Kapitalformuen. Disse Ønsker var ikke imødekommet i det Forslag, der forelaa i Landstinget i Fjor. Jeg har for mit Vedkommende forstaaet det saadan, at de her nævnte Bestemmelser, der var foreslaaet af Købstadforeningens Repræsentanter, ikke var udsprunget af Ønsket om Adgang til mindre forsvarlige Dispositioner med Hensyn til Køb og Salg af fast Ejendom, men at de derimod var udsprunget af Følelsen af, hvor urimeligt og irriterende det ofte maa forekomme Kommunerne, at de skal gaa til Ministeriet om Tilladelse selv til mange selvfølgelige Omsætninger, der foregaar paa dette Omraade. Det er jo et af de Omraader, hvor man staar overfor en stadig tiltagende Virksomhed i mange Kommuner, og det kan ikke nægtes, at naar en Kommune f. Eks. køber større Arealer til Anvendelse i Udstykningsøjemed gennem længere Perioder, kan det være irriterende, at Bortsalg af hver enkelt lille Parcel skal nødvendiggøre ministerielt Samtykke. Nu blev det ved Forelæggelsen i Landstinget i Fjor af den daværende Minister anført, at den af Købstadforeningens Repræsentanter foreslaaede Affattelse muliggjorde Omgaaelse af Bestemmelsen, saaledes at der derved kunde fremkomme Forhold, overfor hvilke det ikke var Bestemmelsens Hensigt at unddrage Ministeriet Mulighed for at gribe ind. Jeg skal gerne lade staa hen, i hvilken Grad dette var rigtigt. Jeg har nu imidlertid indsat en Bestemmelse, som denne Indvending formentlig ikke kan rettes imod,

og som dog gør det muligt for enhver Kommune, der har Interesse deri, paa dette Omraade at frigøre sig for et omstændeligt Omsvøb i Forholdet til Ministeriet, samtidig med at denne Bestemmelse formentlig i øvrigt peger hen imod en efter min Opfattelse heldig Planlæggelse af Kommunens Jord- og Ejendoms politik. Denne Bestemmelse findes i § 23, 3die Stykke, og har følgende Ordlyd:

„Har Kommunen gennem Henlæggelse af tidligere Aars Overskud oprettet et særligt Jordfond til Indkøb af fast Ejendom, vil Byraadet med Indenrigsministerens Samtykke under dette kunne inddrage ogsaa Beløb indvundet ved Salg af fast Ejendom, og de saaledes henlagte Midler vil Kommunen paa samme Maade som de ovenfor nævnte Fonds frit kunne anvende efter deres Bestemmelse“.

Jeg haaber, at man fra de forskellige Sider vil kunne tiltræde en saadan Regel.

Købstadforeningens Repræsentanter foreslog endvidere, at Ministeriets Samtykke ej heller skulde udkræves til Kommunernes Disposition over de til særlige Formaal henlagte Fonds, naar disse Fonds anvendtes efter deres Bestemmelse. I Lovforslaget i Fjor var dette Ønske delvis imødekommet, idet der indsattes en Bestemmelse, der udtalte, at Indenrigsministeriets Samtykke udkræves ikke til Kommunens Forbrug af de til Anlæg eller Fornylse af Gas-, Vand- og Elektricitetsværker eller af Gader, Veje og Kloaker henlagte særlige Midler, naar disse finder Anvendelse efter deres Bestemmelse. Denne Bestemmelse er opretholdt i samme Skikkelse i nærværende Lovforslag. Ligeledes er her i Lovforslaget opretholdt den Bestemmelse, som var indsat i Forslaget i Fjor, og som findes i § 23, 4de Stykke, hvor det hedder, at Indenrigsministerens Samtykke ikke udkræves til Kommunens Garanti for Laan, der tilstaaes Grundejere til Bestridelse af Udgifter ved Indlæg af Gas, Vand og Elektricitet i Ejendomme paa Byens Grund, naar Laanene afdrages i Løbet af højst 15 Aar med mindst en Femtendedel aarligt. Jeg haaber, at den Affattelse, § 23 har faaet, er en saadan, at man fra de forskellige Sider i alt væsentligt vil kunne samle sig om den. Jeg skal indrømme, at jeg for min Del meget vel kunde tænke mig Ministeriets Tilsynsmyndighed bygget paa andre Kriterier, end de i det foreliggende Lovforslag angivne, saaledes at der for adskillige Købstæder derved vilde opstaa en større Bevægelsesfrihed. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at give Udtryk for, at det